

[John Winther.]

til nogle hundrede år. Derfor kommer vi næppe uden om, at også denne supplerende energikilde i hvert fald i den nærmeste fremtid indgår som et led i vores energiforsyning.

Vi er kort sagt enige i mange af disse hovedmålsætninger i regeringens energiplan, men jeg vil også gerne understrege, som det allerede er blevet gjort fra flere talere her i aften, at vi ikke har nogen ambitioner i retning af, at dette skal benyttes som et påskud for regeringen til statsindgreb, hvor disse ikke måtte være absolut nødvendige. Et eksempel herpå: igennem mange år har vi selv søgt efter olie i vor del af Nordsøen. Resultaterne har, som alle ved, været såre beskedne, og ingen tør vel spå om, hvorvidt der fremover vil kunne gøres oliefund, der virkelig kunne få indflydelse på vor olieforsyning. Men – som det i øvrigt også fremgår af ministerens redegørelse – samarbejdet mellem A. P. Møller og staten har været upåklageligt. Vi ser derfor ingen grund til, at staten ændrer ved dette samarbejdsforhold ved selv at gå aktivt ind i borevirksomheden. Det kommer der jo rent faktisk heller ikke én dråbe olie mere ud af.

I 1973 havde vi en energikrise, der rystede hele verden, men den var kun en beskedent forsmag på, hvad vi kan vente os, hvis vi ikke snart får omsat planen til konkret handling. Vi kan ikke her i landet opretholde produktion, levestandard og forsyningssikkerhed, hvis der fortsat nøles og de helt nødvendige beslutninger udskydes år efter år, en usikkerhed og en nølen, der måske mere end noget andet med hensyn til kernekraften er med til at skabe usikkerhed om denne kraftkildes sikkerhed i meget store dele af befolkningen.

Jeg har noteret mig, at handelsministerens redegørelse afsluttes med bemærkninger om, at han ser frem til et positivt samarbejde om hele dette område i de kommende måneder. Jeg håber, vi kan tage dette som et tegn på, at der nu skal til at ske noget, og jeg kan på det konservative folkepartis vegne tilsige vor positive medvirken hertil.

Langsted (CD):

Også jeg skal takke handelsministeren for en, synes jeg, meget sober redegørelse for Danmarks energiproblemer.

Jeg synes, der er givet svar i handelsministerens redegørelse på de beslutningsforslag, som foreligger her til senere behandling, og på den

måde bliver de mere eller mindre overflødige, når vi ved, at regeringen vil tage hele problematikken om energiforsyningen op til debat.

På den anden side foreligger der også senere et lovforslag om indførelse af kernekraft, og jeg skal allerede nu sige, at vi fra CDs side går fuldstændig helhjertet ind for at indføre kernekraft her i landet så hurtigt som muligt.

Det skal ikke, som hr. Kjærulff-Schmidt sagde det, ske gennem en folkeafstemning. Vi har et repræsentativt demokrati. Vi skal foretage vores afstemning her i folketinget, og vi vil, som vi senere kan komme tilbage til, gå ind for, at denne lov vedtages så hurtigt som muligt.

Den problematik, som vi har nu, er opstået af den forudsætning, at olie var en billig varmekilde og nem at fyre med. For 20–30 år siden var det ikke så almindeligt at have oliefyr, men olien var som sagt billig, og det gjorde, at man fik det ene oliefyr efter det andet i alle de små hjem, i alle vores parcelhuse, i alle vores rækkehuse, i alle vores boligforeningshuse. Industrien gik over til olie, kraftværkerne gik over til olie. Det hele førte med sig, at olien, som stadig var billig, blev det enerådende materiale for vores energi her i landet. Så kommer der pludselig en energikrise i form af et prishop, og så opstår panikken. Samtidig opdager man, at olie, kul i og for sig også, og mange andre ting er en ressource, der er knaphed på, og at vi forbruger mere og mere af den.

Det er på den anden side noget, som vores teknologi er indstillet på at skulle mestre. Lad os gå tilbage til stenaldermanden: han opdager pludselig, at flinten er blevet et knaphedsmateriale; han kan ikke lave flintøkser mere, og så finder han på noget nyt. Sådan er teknologien gået fremad hele tiden, og sådan går teknologien også frem med hensyn til vores energiforsyning.

Samtidig rejser der sig et forureningsspørgsmål. Vi ved, at olien giver svovl i luften. Vi ved, at kul giver kuldioxid. Der opstår en drivhuseffekt. Vi ved, at kernekraften giver affald, som er skadeligt på mange områder, og som der på en eller anden måde skal tages vare på, således at det ikke giver skadelig effekt langt ud i fremtiden. Alt dette er vi nødt til at døje med, indtil vi kommer så vidt, at fusionskraften er udviklet, hvorigennem vi får energi i uendelige mængder og på en, skal vi sige ren måde.